

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 7 Ročník XX

2. dubna 2023

*„Jste přece už mrtví
a váš život je s Kristem skrytý v Bohu.“*

(Kol 3,3)

Milí farníci,

je tu Svatý týden, největší křesťanské svátky! Liturgicky každoročně ožívá událost, která má změnit svět. Ježíš přinesl Pravdu, která osvobozuje od strachu, od ďábla, od smrti. Ale stalo se tak? Jsou na světě místa, kde se o svobodě téměř nedá mluvit. Jistě vás napadne mezi prvními Čína. Zdá se, bohužel, že mnohé kroky západní politiky jí hrají do karet. Nový čínský pokyn je povinně si instalovat do elektronických zařízení aplikaci „Smart-Religion“. Musí být zadány osobní údaje v podrobném rozsahu a aplikace umožní evidovat účast na bohoslužbách. Zpráva Open Doors z roku 2023 o náboženském pronásledování v Číně uvádí, že veřejné sledování je rozšířené, zvláště vůči náboženským skupinám podezřelým z podkopávání primátu strany nebo z kolaborace s cizími mocnostmi. „Mnoho kostelů je sledováno nejen přítomností agentů, ale také kamerami sledujícími kazatelny, sbory a církevní komplexy,“ uvádí zpráva. Stále většímu dohledu podléhají díky digitalizaci kontroly osobního života i domácí náboženské praktiky. Obecně se dá říci, že nejen digitalizace všeho, ale i monitoring a potírání svobodných demokratických (tedy legálních) procesů ve společnosti, postupně zotročuje současného člověka. Otroctví je stav nesvobody, při kterém jsou lidé po právní i faktické stránce něčím zmanipulovaným majetkem. Křesťan je dle sv. Pavla mrtev, čímž myslí svoboden vůči otrokárům, a s Kristem skryt v Bohu. Tím ale nechtěl říci, že jsme mimo společenské procesy, protože jsme vnitřně svobodni. Naopak, vidíme Krista před Pilátem, veleknězem i Herodem, s trnovou korunou, falešně obžalovaného, zpolitizovaného, odmítnutého oficiálními strukturami. Sám Ježíš předpovídal, že budou jeho učedníci předváděni před vladaře. Proč? Kvůli svědectví. A to je úkol i dnes. Říkat nepopulární pravdu je známkou svědectví Ježíšových učedníků. Ale kdo se odváží být nepopulární? Jako vždy málokdo. Velikonoce tedy vnímám jako svátky osvobozující Pravdy. Kéž po ní zatoužíme. Bůh s vámi.

Pater Petr

Těšit se z drobných úspěchů

„Blbá nálada“ není jen českou specialitou, ale dostala se dokonce až do evropské hymny. Pan Josef Škrábek ve své knize Pohladit slovem měl za to, že Schiller (Johann Christoph Friedrich von Schiller) v Ódě na radost chtěl původně oslavovat svobodu, ale raději zaměnil slovo Freiheit za Freude, tedy radostí. Dále, že tato báseň s hudebním počátkem v IX. Symfonii Beethovena se později stala textem evropské hymny. (Byla i olympijskou hymnou společného týmu sportovců kdysi rozděleného Německa.) Text originálu ale nevolá po radosti, ale oslovuje trdomyslné přátele. V úvodu pak slyšíme: Ó přátelé, ne tyto tóny! Ale nalaďme příjemnější a radostiplnější. Pokračuje opěvováním radosti – jako krásné jiskry bohů, jejíž kouzlo opět spojuje, co bylo rozděleno a všichni lidé budou bratry pod jejími křídly – Alle Menschen Werden Brüder wo deine sanfter Flügel weilt. Po výzvě k radosti a jejím opěvováním dokonce vykazuje ty, kteří se nikdy nedokázali radovat, nezískali spanilou ženu a nemají ani kamarády: ...kdo to nikdy neuměl, nechť se s pláčem vytratí z tohoto svazku! Poučme se tehdejší moudrostí převzatou do evropské hymny. Nebude radosti, pokud neposlechneme příkaz prvních slov evropské hymny. Řada lidí se však nedovede vypořádat se skutečností, že v našem světě je disharmonie součástí harmonie i když se vychází z tzv. zlatého řezu. U hudebních klávesových nástrojů se to řeší temperováním a je na to celá řada matematických možností. V případě naší spravedlnosti samozřejmě víme nejen o problémech s H-Systemem. Rovněž žádný právní systém nemůže být zcela dokonalý a věděl o tom již sv. Tomáš Akvinský. Z těchto důvodů navrhoval řešení v rámci situační etiky, která se přizpůsobí problému nedokonalého zákona. Použil pro to výraz Epikeia, což řecky znamená vyrovnání (viz – S. Th II/II Q 112–122). Také žádný státní systém nemůže být zcela spravedlivý a revoluce zpravidla vedou ještě k horšímu stavu. To vše vede k pověstné „blbě náladě“. Lidským údělem je „temperovat“ stávající společenskou disharmonii a těšit se z drobných úspěchů. Bůh nám pomohl řešit naši situaci vzájemnou smlouvou, na základě které máme respektovat Desatero. Podobně i dopravní předpisy nám umožňují bezpečné cestování. Jinak by to s námi dopadlo hůře než v přírodě, kde můžeme obdivovat podivuhodnou rovnováhu v brutalitě vzájemně se požírajících tvorů. Písmo nás však informuje, že při křtu Ježíše se otevřelo dosud uzavřené nebe. Bůh je nejvyšší dokonalostí, která je logicky jen jedna. Přibližně ji chápeme jako singularitu, kde je možné cokoliv. Můžeme si připomenout sv. Pavla, dle kterého žijeme i v Bohu. Dle sv. Augustina je světlo pro zdravé oko blahem, ale pro nezdravé zcela opačně. My tak nežijeme jen ve světě, ale také v neskonale Boží shovívavosti na cestě k jeho přátelství. Řada lidí ví, že by měli děkovat za

„každé dobré ráno“ a o to více máme důvod k radosti ze vznešenosti našeho Boha. Můžeme si připomenout i Písmo, dle kterého je „Hospodin naše píseň“. Zajímané postřehy měli v těchto souvislostech františkáni:

(2 Celano, 125 b): Božího služebníka mohou některé věci zmást, ale pak se má rychle ponořit do modlitby a před nejvyšším Otcem setrvávat tak dlouho, až se mu zase vrátí **radost ze spásy**. Setrvá-li v záдумčivosti, trudnomyslnosti, zbytní v něm ono babylonské zlo, které srdce nahlodá jakoby rzí, nebude-li brzy slzami vyhlazeno.

(2 Celano, 125): **Ďábel nejvíc jáásá, když může Božímu služebníkovi vyrvat radost ducha**. Nosí s sebou prach a podle libosti jej hází do záhybů svědomí, aby pošpinil čistotu svědomí a ryzost života. Je-li však srdce naplněno duchovní radostí, marně stříká svůj hadí jed. Zlí duchové nezmohou nic proti Kristovu služebníkovi, když ho zastihnou plného svaté radosti. Je-li však mysl malátná, bez útěchy a smutná, snadno se stane kořistí smutku nebo marných radovánek.

(Zrcadlo dokonalosti, 95 a): Boží sluha si má zachovávat vnitřní i vnější duchovní radost. Ta tryská z čistého srdce a získává se zbožnou modlitbou. Zlí duchové mu nemohou uškodit. **Tehdy se však radují zlí duchové, mohou-li někomu vzít radost**, která pochází z čisté modlitby a ctnostných skutků, nebo jí zabránit.

(Zrcadlo spravedlnosti, 95 c): **Duchovní radost pochází z čistého srdce a neustálé modlitby**. Snažte se o to, abyste si zachovali tyto dvě ctnosti. Abyste cítili radost, kterou tak rád toužím vidět na sobě i na vás, a měli ji uvnitř i navenek. Tak povzbudíte bližní a zaženete nepřítelé. Jemu a jeho údům patří smutek, ale nám neustálé veselí a radost v Pánu.

(Nepotvrzená řehole, 7): Neukazujme se navenek zasmušilí a jako zachmuření pokrytci, ale buďme veselí, milí, jak se sluší na lidi, kteří se radují v Pánu.

(Zrcadlo dokonalosti, 96 a): Měj si ten smutek mezi sebou a Bohem! Pros ho, aby se pro své milosrdenství nad tebou smiloval a tvé duši vrátil radost ze spásy, o níž byla připravena vinou hříchu.

(Zrcadlo dokonalosti, 96 c): Na Božího sluhu se nesluší, aby ukazoval před bratrem nebo jiným člověkem smutnou a zasmušilou tvář.

(Řeholní promluvy): Jsi-li nad něčím zarmoucen, modli se tak dlouho a pros nebeského Otce, až ti vrátí radost jeho spasení. Neboť setrvá-li zármutek, vzroste zasmušilost, a nebude-li vyhlazena svatými slzami, způsobí ti zkázu.

(Řeholní prameny, 11): Mějte svatou vnitřní i vnější radost v Pánu. Neboť snaží-li se sluha Boží mít a zachovat si duchovní radost, která plyne z čistoty srdce, pak mu neuškodí ani zlí duchové.

Petr Jílek, člen Řádu svatého Lazara Jeruzalémského

Dokonalá farnost

V církvi žijí lidé – věřící. I když přes výzvy „buďte svatí...vezměte svůj kříž a napodobujte mně“, najdeme i „lékaře potřebují nemocní a ne zdraví“. Byly v církvi pokusy, aby se po mravní stránce zpřísnily požadavky. Ve starověku byly pokusy např. - jen jednou zpověď a potom už člověk musí žít bez hříchu. Moc dlouho to nevydrželo...

Jsou věřící, kteří za svůj život vystřídají několik farností, protože hledají dle svého gusta kněze, nebo společenství, nebo někdy dokonce jen samotný kostel, který by se jim líbil. Takoví si vždy najdou praktickou výmluvu, pokud by jim chtěl někdo namítnout, že svým domicilem (bydlištěm) patří do konkrétní farnosti, kde byli nejen pokřtěni, biřmováni, nebo oddáni, kde mají hřbitov se svými zesnulými příbuznými, ale kde se mají i křesťansky angažovat ve farním společenství.

Jednou za knězem přišel mládenec a řekl, že už nebude chodit do kostela na mši. „Pane faráři, vy to nevíte, ale tady je plný kostel strašných lidí“. Farář mu řekl, že mu rozumí, ale že než odejde, má pro něj jeden úkol: „Vezmi tuto sklenici vody a třikrát obejdi náš kostel, aniž bys vylil nějakou kapku vody.“ Mládenec úkol splnil a vrátil se za knězem, a ten se ho zeptal: „Čeho sis všiml, když jsi nesl sklenici vody?“ „Ničeho, já jsem se plně soustředil, abych donesl celou sklenici.“ Farář mu řekl: „Vidíš i v kostele se musíme plně soustředit na našeho Pána. To ostatní už pro nás není tak důležité.“ Ano jsme všichni nedokonalí hříšníci. Přesto věřím, že mezi námi žijí někteří svatě a půjdou rovnou do nebe, ale většina potřebuje „Lékaře – Ježíše“. Proto církev podle nařízení našeho Pána svátostně koná. Nabízí svátost smíření a Eucharistii. A ve společenství je prostor pro vzájemnost, vzájemné poznávání a společné dozrávání ve víře.

Důležité je vědět, že Kristova Církev není spolek květinářek, nástěnkářů, zpěváků, či nějaké elity obce, ale „mystické Tělo Kristovo“. Církev je tak otázkou víry, stačí si uvědomit, co říkáme při každém (nicejsko-cařihradském) vyznání víry: „Věřím v jednu, svatou, všeobecnou (řecky katolickou), apoštolskou církev...“

Oznámení

Liturgie Bílé soboty po západu slunce je vrcholem církevního roku!

Adorace a zpověď na Bílou sobotu

Na Bílou sobotu 8. 4. bude možno během dne (od 9,00 do 18,00 hod.) navštívit ve farním kostele Boží hrob a tiše adorovat umučeného Spasitele. Prosíme zájemce, aby se zapsali na listinu, která je k dispozici ve farním kostele. Potřebujeme 18 ochotných adorátorů. Využijte ten den ke smíření s Bohem (9,00 – 11,00 hod), zpovídat se bude v sakristii!

Naděje

Každý den s tebou usíná.
Každý den s tebou vstává.
Milenka ze všech nejdražší
a ze všech nejskromnější.
Je stínem stínů v každý čas.
Je důstojná, je hravá.
Jistota naděje v té nejistotě zdejší.

(Jan Konfršt)

Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 3. do 16. dubna 2023

Den		Starý Rožmitál				Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže		filiální kostel sv. Jana Nepomuckého				
Pondělí	3. 4.			---				
Úterý	4. 4.			---				
Středa	5. 4.			18,00 volná intence				
Čtvrtek	6. 4.	Zelený čtvrtek, 18,00 památka Večeře Páně, adorace – Getsemany					15,00 mše sv.	
Pátek	7. 4.	Velký pátek, 14,30 křížová cesta 15,00 velkopáteční obřady			15,00 kříž. cesta	15,00 kříž. cesta		
Sobota	8. 4.	Bílá sobota, 9,00 – 11,00 svátost smíření 9,00 – 18,00 adorace u Božího hrobu 20,00 Vigilie slavností Za farnost						
Neděle	9. 4.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně 8,30 Za farnost			10,10 mše sv.	11,15 mše sv.		
Pondělí	10. 4.			Pondělí velikonočního oktávu 9,00 volná intence				
Úterý	11. 4.			---				18,00 Farní spol. <i>Panský dům</i>
Středa	12. 4.			18,00 volná intence <i>Po mši sv. adorace</i>				14,30 mše sv. <i>Centrum soc. sl.</i>
Čtvrtek	13. 4.						17,00 mše sv.	
Pátek	14. 4.			17,00 zpověď, 17,30 růženec 18,00 volná intence				
Sobota	15. 4.							19,00 spol. mladých <i>fara</i>
Neděle	16. 4.	2. neděle velikonoční, Svátek B. milosrdenství 8,30 Za rodinu Mazancovu a Janouškovu			10,10 mše sv.	11,15 b. slova		